

Hotărârea Curții din 12 mai 1964

Albert Wagner/Jean Fohrmann și Antoine Krier

Cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare în sensul articolului 177 din tratatul CEE și a articolului 150 din tratatul CEEA formulată de tribunalul de arondisment din Luxemburg în hotărârea sa din 29 mai 1963

Cauza nr. 101- 63

În cauza 101-63

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolelor 177 din Tratatul de instituire a CEE, și a articolului 150 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, de către tribunalul de arondisment din Luxemburg, camera corecțională, pentru pronunțarea în litigiul pendinte în fața instanței menționate între

Albert Wagner, comerciant, cu reședința la Esch-sur-Alzette, asistat de André Elvinger, avocat în baroul din Luxemburg,

reclamant,

și

Jean Fohrmann, director, cu reședința la Dudelange, și **Antoine Krier**, președinte și secretar general al Letzeburger Arbechterverband, cu reședința la Esch-sur-Alzette, asistați de Jean Gremling, avocat în baroul din Luxemburg,

pârâți,

a unei decizii preliminare al cărei efect vizează interpretarea tratatelor și a textelor care determină durata sesiunilor Adunării parlamentare europene, pentru a rezolva chestiunea imunității parlamentare a lui Fohrmann și Krier, la data de 6 noiembrie 1962,

CURTEA

constituită din:

A. M. Donner, *președinte*,

Ch. L. Hammes și A. Trabucchi, *președinți de cameră*,

L. Delvaux (*raportor*), R. Rossi, R. Lecourt și W. Strauss, *judecători*,

avocat general: M. Lagrange

grefier: A. Van Houtte,

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

MOTIVE

I – Cu privire la procedură

Întrucât reclamantul în cauza principală invocă faptul că tribunalul de arondisment din Luxemburg a trimis părțile în fața Curții de Justiție, în timp ce, conform articolului 177 din Tratatul CEE și articolului 150 din Tratatul CEEA, acesta ar fi trebuit să sesizeze Curtea el însuși;

Întrucât, cu toate acestea, articolele menționate au fost respectate în această speță prin transmiterea directă a cererii și a dosarului în cauză de către grefierul-șef al tribunalului de arondisment către grefierul Curții;

Prin urmare, sesizarea trebuie considerată drept regulamentară.

II – Cu privire la întrebarea adresată

A – COMPETENȚA CURȚII

Întrucât Tratatul de instituire a CECO nu a fixat procedura de retrimiteră în fața Curții, astfel cum au făcut-o ulterior Tratatul de instituire a CEE și respectiv a CEEA;

Întrucât pare inutil să se invoce eventuala incompetență a Curții, care de altfel nu a fost ridicată în speță, pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare cu privire la întrebarea formulată în măsura în care aceasta privește interpretarea Tratatului de instituire a CECO;

Articolul 9 din protocolul privind privilegiile și imunitățile CECO este identic articolelor 9 din protocoalele privind privilegiile și imunitățile CEE și CEEA și, întrucât se aplică unei instituții comune celor trei comunități, acesta trebuie interpretat în conexiune cu articolele 22 din Tratatul CECO, 139 din Tratatul CEE și 109 din Tratatul CEEA;

Întrucât, în al doilea rând, cererea de ridicare a imunității parlamentare adresată la 16 septembrie 1963 Parlamentului European de către ministrul afacerilor externe al Marelui Ducat al Luxemburgului nu a desesizat Curtea cu privire la întrebarea pusă de tribunalul de arondisment din Luxemburg;

Întrucât, în al treilea rând, este de competența Curții să examineze motivele și dispozitivul hotărârii pronunțate la 29 mai 1963 de către tribunalul de arondisment din Luxemburg, cu scopul de a stabili sfera de aplicare exactă a întrebării în cauză;

Aceasta se referă la durata sesiunilor Parlamentului European menționată la articolele 9 din protocoalele privind privilegiile și imunitățile prevăzute în CECO, CEE și CEEA;

Întrucât aceste dispoziții sunt identice, ele trebuie interpretate în conexiune, fără a fi necesar să se distingă între articolul 9 din protocolul C.E.C.O. și articolele 9 din protocoalele C.E.E. și C.E.E.A.;

Întrucât această interpretare este de competența Curții în temeiul articolelor 177 din tratatul C.E.E. și 150 din tratatul C.E.E.A.;

Întrucât această cerere de interpretare este implicit conținută în întrebarea adresată de tribunalul de arondisment din Luxemburg, care vizează nu numai interpretarea textelor tratatelor menționate, ci toate celelalte texte de natură să contribuie la rezolvarea chestiunii în litigiu.

B – CU PRIVIRE LA FOND

Întrucât Parlamentul European este o instituție comună celor trei Comunități;

Întrucât, pe de o parte este necesar să se concilieze articolul 22 din Tratatul C.E.C.O. și, pe de altă parte, articolele 139 din Tratatul C.E.E. și 109 din Tratatul C.E.E.A., conținutul acestor ultime două articole fiind identic;

în Tratatul C.E.C.O., reuniunea de drept este fixată la o dată diferită de cea reținută de către Tratatul C.E.E. și C.E.C.O.; mai mult, în timp ce tratatul C.E.C.O. prevede o dată limită pentru sesiunea anuală, celelalte două tratate nu conțin nicio precizare referitoare la acest subiect;

Conform termenilor articolelor 22 din Tratatul C.E.C.O., 139 din Tratatul C.E.E. și 109 din Tratatul C.E.E.A., Parlamentul ține o « sesiune anuală » în cea de-a doua marți din luna mai care se încheie cel târziu la sfârșitul exercițiului financiar al C.E.C.O, adică la 30 iunie, și o altă sesiune anuală începând cu cea de-a treia marți din luna octombrie;

Întrucât, în intervalele dintre aceste « sesiuni anuale », Parlamentul poate, de asemenea, în condițiile aceluiași articole, să se reunească în « sesiune extraordinară », în temeiul uneia sau a alteia dintre cele trei comunități, la cererea majorității membrilor săi, a Înaltei Autorități, a Consiliilor sau a Comisiilor;

noțiunea de « sesiuni anuale » trebuie, prin urmare, să fie concepută astfel încât să fie conciliată cu posibilitatea organizării de sesiuni extraordinare, niciun text neinterzicând de altfel fixarea acesteia cu mult timp înainte;

Întrucât articolul 22 din tratatul C.E.C.O. precizează că sesiunea anuală se deschidea în cea de-a doua marți din luna mai și se încheia cel târziu la sfârșitul exercițiului financiar al C.E.C.O. în curs, implică faptul că sesiunea în cauză se încheie cel târziu la 30 iunie, care reprezintă sfârșitul exercițiului financiar al C.E.C.O.;

Dimpotrivă, în absența unor dispoziții echivalente articolelor 139 din Tratatul C.E.E. și 109 din tratatul C.E.E.A., sesiunea anuală deschisă se deschide în cea de-a treia marți din luna octombrie, în temeiul articolelor în cauză, trebuie considerată a fi în curs la data de 6 noiembrie, cu excepția cazului în care încheierea a avut loc înaintea acelei date;

în absența oricăror dispoziții, nu este rezonabil să se identifice termenul întrerupere cu noțiunea de încheiere;

din observațiile anterioare rezultă că, lăsând la o parte datele de deschidere și de închidere a sesiunii anuale stabilite prin articolul 22 din Tratatul C.E.C.O, Parlamentul European trebuie să se considere în sesiune, chiar dacă nu se află în ședință, până în momentul încheierii sesiunilor anuale sau extraordinare.

III – Cu privire la cheltuielile de judecată

Întrucât cheltuielile efectuate de către Guvernul belgian și de către Comisiile CEE și CEEA, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental în litigiul pendinte înaintea tribunalului de arondisment din Luxemburg;

prin urmare decizia privind cheltuielile este de competența acestei instanțe;

pentru aceste motive,

având în vedere actele de procedură;

după ascultarea raportului judecătorului raportor;

după audierea observațiilor orale ale părților în acțiunea principală și a Comisiilor CEE și CEEA;

după ascultarea concluziilor avocatului general;

având în vedere articolele 22 și 31 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a carbonului și oțelului,

având în vedere articolele 139 și 177 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene;

având în vedere articolele 109 și 150 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

având în vedere articolul 9 din protocolul privind privilegiile și imunitățile fiecăreia din cele trei Comunități;

având în vedere Protocolul fiecăreia dintre Comunități privind Statutul Curții de Justiție;

având în vedere Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene;

CURTEA

pronunțându-se cu privire la întrebarea care i-a fost adresată preliminar de către tribunalul de arondisment din Luxembourg, camera corecțională, prin hotărârea din 29 mai 1963, hotărăște:

1 Cuvintele «în timpul sesiunilor Adunării», reluate la articolul 9 din fiecare din cele trei protocoale privind privilegiile și imunitățile, trebuie interpretate astfel după cum urmează: sub rezerva datelor de deschidere și de închidere a sesiunii anuale stabilite prin articolul 22 din tratatul CECO, Parlamentul European trebuie considerat în sesiune, chiar dacă nu se află efectiv în ședință, până în momentul încheierii sesiunilor anuale sau extraordinare.

2 Este de competența tribunalului de arondisment din Luxemburg, camera corecțională, să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată în prezenta acțiune.

Pronunțată la Luxemburg la 12 mai 1964.

DONNER

HAMMES

TRABUCCHI

DELVAUX

ROSSI

LECOURT

STRAUSS

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg la 12 mai 1964.

Grefier

A. Van Houtte

Președinte

A. M. DONNER